

عنوان مقاله:

انواع پرسش پرسش گران عصر نزول قرآن کریم و رابطه آن با دانش

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم و معارف قرآن کریم، دوره 1، شماره 1 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

نهله غروی نایینی - دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

حسین ابیضی شلمانی - دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

قرآن کریم همه ی انسان ها را به فراگیری علم دعوت کرده و از آنان خواسته است تا چیزی را که نمی دانند از دانایان بپرسند. پرسش با ابزارهای چون لفظ، کتابت، اشاره و... از سوی انسان برای کشف مجهولی ابراز می شود. هر پرسشی مقداری روشنایی و معارف به همراه دارد، بدین سبب کسانی که بیشتر می دانند، بهتر می پرسند میان پرسش و دانش ارتباط تنگاتنگ و لاینفک وجود دارد. پرسش در قرآن کریم صورت های گوناگونی دارد، گاه سوال کننده انسان های عصر رسول الله هستند، گاه خداوند از آنها سوال می کند و زمانی سوال ها برای آموزش و دعوت انسان ها به دین الهی است که از زبان پیامبران و مردم همعصر ایشان مطرح می شود. این مقاله تنها به نوع پرسش هایی پرداخته که از جانب انسان ها طرح شده است. پرسش ها را با توجه به انگیزه ی پرسش گر می توان به سه دسته ی عمده تقسیم کرد: 1. پرسش های منطقی یا واقعی که قرآن کریم به طرح آن توصیه کرده است. 2. پرسش های بیجا و غیر منطقی که در آیاتی از قرآن کریم طرح آنها نهی شده است. 3. پرسش های غرض آلود که در کتاب و سنت شدیداً مورد مذمت قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

قرآن، پرسش، دانش، پرسش گر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/993573>

